

פרשת נח

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הֲבֵה נִלְבְּנָה לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לְשִׂרְפָּה וְתֵהִי לָהֶם הַלְבֵנָה לְאֶבֶן וְהַחֲמֵר הִיא לָהֶם לְחֲמֵר (יא, פג)

וּמוֹבָא בַּמְדְּרָשׁ, רַב הוֹנָא אָמַר דְּהוּוֹת מַצְלַחַת בִּידִיהוֹן, אֲתִי לְמַבְנֵי חַדָּא וְהוּא בְנֵי תִרְתִּי. (שהיה מצליח בידיהם, היו רוצים לבנות אחד והיה נבנה לבד שתיים)

ולכאורה לא מובן מאיפה רב הונא הוציא נס זה מהפסוק היכן זה רמוד?

ויש לבאר ע"פ הגמרא במסכת בבא בתרא, שותפים שבונים מחיצה מאבנים זה נותן שלשה טפחים מהשטח שלו, וזה נותן שלשה טפחים מהשטח שלו. אבל אם בונים בלבנים זה נותן טפח וחצי מהשטח שלו, וזה נותן טפח וחצי מהשטח שלו. נמצא לפי זה שאבן הוא כפול בגודל מלבנה. והנה בפסוק כתוב ותהי להם הלבנה לאבן וקשה הלא אבן צריך מקום כפליים מלבנה לכן אמר רב הונא שנתברכו מעשה ידיהם והיה מחזיק מקום מרובה, כאילו הניחו שם אבן שהוא כפליים בגודלו.

מקור: חלקי אבנים בשם רבו